

tes paa Livets Solside? eller skal vi ikke hellere gøre noget for, at de, som er født paa Livets Skyggeside, ogsaa kan faa lidt af Solen?" Kvindesagen bunder jo i Virkeligheden i det samme Spørgsmaal, det løses aldrig, før Kvinderne faar en Haand med i Samfundets Ledelse, og Kvindesagens Venner havde derfor Grund til at haabe, at den Mand, der stillede det, mere og mere vilde være kommen til Erkendelse af denne Sags store Betydning for Samfundet og have brugt sin vægtige Indflydelse til at hjælpe den frem. Det Haab er nu udsukt.

Dixi.

Fra Rigsdagen.

To Gange i Løbet af den sidste Maaned har Kvinderne og deres Sag været for i Rigsdagen, henholdsvis i Folketing og i Landsting.

Den 14. November foretoges første Behandling af Forslag til Lov om Valg af Kommunalbestyrelse i København, stillet af Dhr. Bing, C. Hage og Trier. I Lovforslagets § 2 hedder det: „Under samme Vilkaar (nemlig som for Mænd) tilkommer Valgret endvidere de Enker og andre ugifte Kvinder, som, bortset fra deres Køn, fyldestgøre Betingelserne for Valgbarhed til Folketinget. Kvinder kunne ikke vælges til Borgerrepræsentanter.“

Som sædvanligt ved en første Behandling kom det ikke til afgørende Udtalelser, men nogle af de Ord, der faldt, er dog værd at notere.

Gad — der som bekendt har gjort sig fortjent ved at ansætte Kvinder i „Statistisk Bureau“, men er Højremand og altsaa formodentlig føler sig bunden af sit Parti, — udtalte sig ret moderat og fornuftigt. Han fandt det værd en Gang at tage Spørgsmaalet om Kvinders Valgret i sin Helhed under Overvejelse, kun mente han, at der var mere Grund til at give Kvinder *udenfor København* Valgret.

Saa kom *Indenrigsministeren*, Ingerslev, der klart og bestemt udtalte, at han ikke kunde se, der var noget at sige imod „det islandske Princip“, som han kaldte det — paa Island har Kvinderne jo snart i 10 Aar haft Valgret. „Jeg siger vedblivende, at jeg ikke kan se, der er noget i Vejen for dette